

KURIER TEATRALNY

Listopad 2022 Rok VII

Mały Kack

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY



Katolickie
Centrum
Kultury
w Gdyni Małym Kacku

www.kackmalykack.pl

KURTYNA 2022

20.11.2022 o godz. 18.00 w Małym Kacku w parafii Chrystusa Króla

startuje KURTYNA,

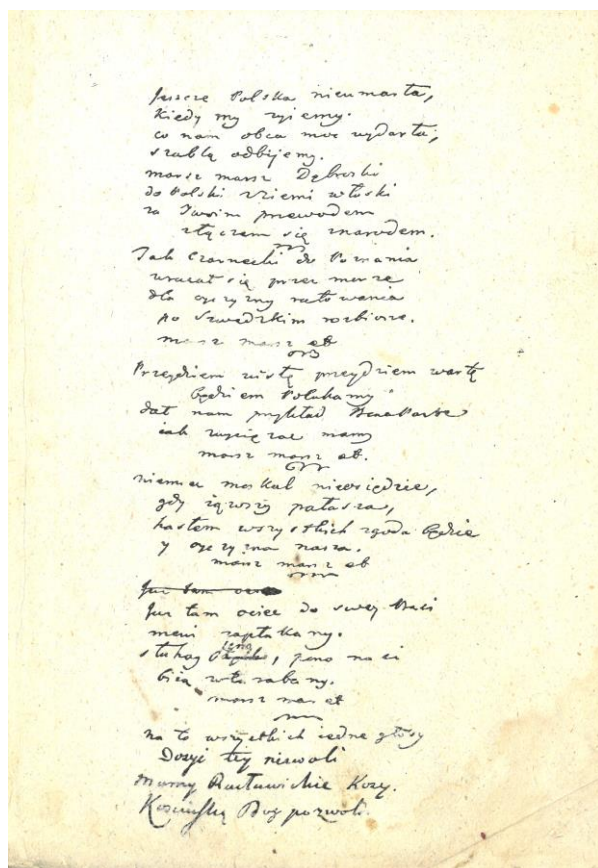
czyli VII Przegląd Teatrów Amatorskich im. Marka Hermanna

Czy będziemy organizować Kurtynę siedem razy?

Nikt z nas nie zadawał takiego pytania, gdy właśnie siedem lat temu powstał pomysł sprawdzenia czy w najbliższej okolicy znajdują się amatorskie formy życia teatru jakiegokolwiek. Wtedy nie zdawaliśmy sobie sprawy jak bardzo dużym przedsięwzięciem będzie ten przegląd, ile będzie wymagał pracy i zaangażowania. Dzisiaj prawdopodobnie powołując się na tę samą niewiedzę, nie zdajemy sobie nadal sprawy jak bardzo potrzebnym wydarzeniem stał się dla innych. Siedem lat to z jednej strony kolejna liczba w katalogu tysięcy gości, setek artystów, niezliczonych i już niepoliczalnych składowych, które stały się tożsamością stowarzyszenia KACK, ale i samej Gdyni. Przeżyliśmy czas tworzenia i niepewności czy to w ogóle się uda, czas lęku o przyszłość, czas pandemii i jakby tego było mało, odkrywamy czas kryzysu gospodarczego i ekonomicznego bardzo mocno związanego z wojną. Nie wiadomo, gdzie będziemy w przyszłym roku. Pewne jest jednak to, że atmosfery wspólnych spotkań z artystami, niekończących się rozmów w Cafe Wieża, nikt nam nie odbierze.

Tegoroczny finał Kurtyny to 15 spektakli, które zaprezentują nam grupy z całej Polski. Tym razem oprócz grup, które są nieodłącznym wręcz tożsamościowym bywalcem na przeglądzie, będą artyści którzy nas zaskoczą. Do tej pory gościliśmy w konkursie osoby z niepełnosprawnościami, członków grup terapeutycznych, ośrodków szkolno-wychowawczy lub placówek opiekuńczych. Wszyscy oni startują bez taryfy ulgowej pomiędzy grupami bez tych przysłówiowych wykluczeń. Przyszedł czas na teatr osób, które wyszły z bezdomności. Stowarzyszenie KACK jest instytucją, która ich wszystkich traktuje równo z prostej przyczyny. Wszyscy jesteśmy tacy sami. Wszyscy ci, o których się nie mówi istnieją całkiem niedaleko obok nas. Kardynał Krajewski - papieski Jałmużnik, powiedział mi kiedyś podczas rozmowy w noclegowni w Rzymie, że nic nie usprawiedliwia naszej obojętności na drugiego człowieka. Tak naprawdę prawdziwszy jest zapach bezdomności niż woń blichtru, który nas w idealnym świecie otacza. Wszystko jednak przemija. Dzisiaj w rzeczywistości wojny na Ukrainie mieszkając w kraju „przyfrontowym”, jakim jest Polska, coraz bliżej nam do wzajemnej relacji z człowiekiem skrzywdzonym. Kurtyna zawsze była i jest miejscem, w którym w przestrzeni artystycznej próbujemy te relacje pogłębiać. Ogromną rolę w tym odgrywają członkowie stowarzyszenia KACK, osoby wspierające, ale przede wszystkim wrażliwe społecznie władze miasta Gdyni. Może nie wszyscy tak uważają, może ulegają niesprawiedliwym ocenom niektórych mediów lub opiniom niedowiarków. O tym, jaka jest prawda mówią jednak czyny, a nie opinie. Czy zatem powinniśmy organizować Kurtynę aż siedem razy? Zaprawdę, powiadam nie siedem, a siedemdziesiąt siedem.

Wojtek Mikuc



Faksimile Pieśni Legionów Polskich we Włoszech

ORGANIZATORZY



Katolickie
Centrum
Kultury
w Gdyni Małym Kacku

www.kackmalykack.pl



NARODOWE
CENTRUM
KULTURY

Decyzją Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

w 200. rocznicę śmierci

rok 2022 został wybrany

rokiem **Józefa Wybickiego**

Wybicki
2022

Stowarzyszenie KACK uprzejmie informuje, że
już niedługo rozpoczną się zapisy do
konkursu w ramach
VIII Przeglądu Teatrów Amatorskich KURTYNA,
który odbędzie się w roku 2023

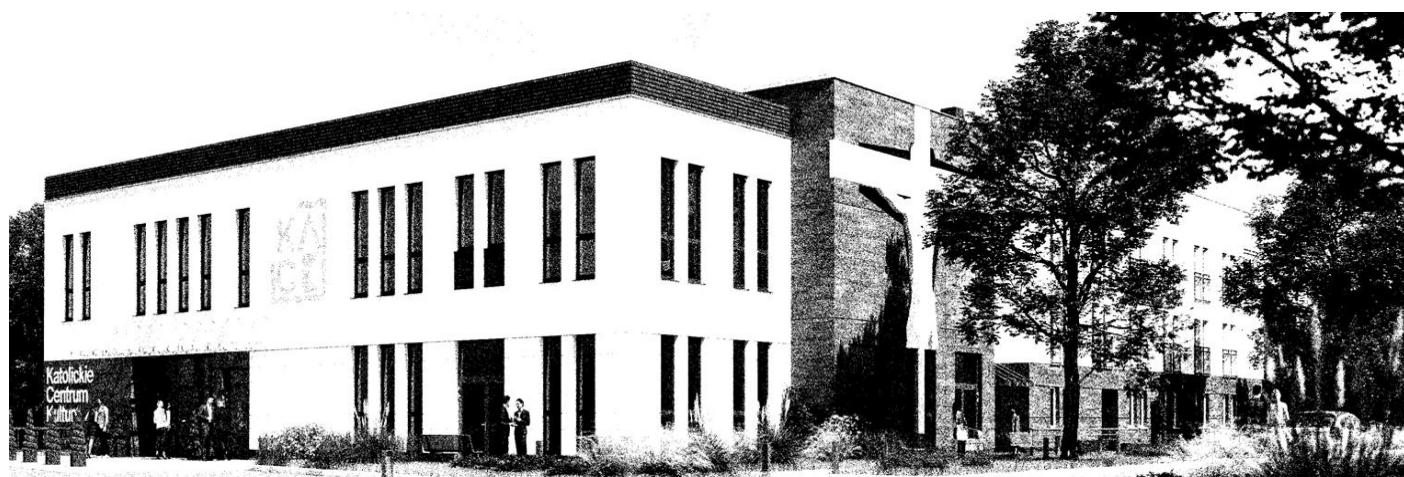


KURTYNA

Przegląd Teatrów Amatorskich
im. Marka Hermanna

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Projekt zrealizowany we współpracy z Narodowym Centrum Kultury



DOFINANSOWANIE



Projekt dofinansowano
z budżetu państwa - ze środków
Ministerstwa Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Do zobaczenia wkrótce w nowym budynku Katolickiego Centrum Kultury oraz Centrum Konferencyjno - Formacyjnym

ZAGŁOSUJ NA NAGRODĘ PUBLICZNOŚCI

**KARTY DO GŁOSOWANIA ROZDAJEMY
PRZED KAŻDYM SPEKTAKLEM**

**PO OBEJRZENIU, PRZEDRZYJ W MIEJSCU
WSKAZANYM PRZEZ CIEBIE ZGODNIE
Z OCENĄ I WRZUĆ DO URNY**

W trakcie przeglądu czynna **Cafe Wieża**, do której zapraszamy wszystkich gości.



KURTYNA

Przegląd Teatrów Amatorskich
im. Marka Hermanna

PROGRAM

Niedziela 20 XI, godzina 18.00

Eucharystia

Otwarcie Przeglądu

Diakonia Muzyczna Rumia Krzyż

**TEATR KOMEDII VALLDAL „Psiakość” - spektakl otwarcia
pokaz pokaz konkursowy o charakterze rodzinnym**

Poniedziałek 21 XI, godzina 18.30

„Szatnia” TEATR PRZEBUDZENI, Ostróda

To zderzenie przeszłości z teraźniejszością, z aktualnym położeniem, tzw. „byciem w niebycie”. Wrzuceni w przestrzeń, w „szatnię” pytają „co dalej?”. To rachunek sumienia bohaterów, a jednocześnie odbiorców. Spektakl stawia pytania o relacje międzyludzkie, o zasadnicze wartości, o sens życia. Zatem „jak żyć, by nadal być?”. Wszystko, aby zatrzymać widza, skłonić do refleksji nad „sztuką życia i... umierania”. Inspiracją spektaklu stała się twórczość Tadeusza Kantora.

Funkcjonujący od 2003 zespół to przede wszystkim teatr ruchu i muzyki, chociaż w najnowszych spektaklach wykorzystuje także słowo. Gra jest formą terapii i wyrażenia siebie, a spektakle to manifesty, nad którymi grupa pracuje wspólnie. *Przebudzeni* biorą udział głównie w festiwalach osób pełnosprawnych, burząc wszelkie stereotypy ich dotyczące.

Poniedziałek 21 XI, drugi spektakl wieczoru

„Winda” TEATR EPHATA, Gdańsk

Spektakl „Winda” powstał na podstawie słuchowiska Ireneusza Iredyńskiego. Dwoje młodych ludzi uwięzionych w windzie między piętrami, nawiązują ze sobą relacje poprzez pewną grę... To studium relacji - doświadczeń, przeżyć, uczuć i emocji w związku. Teatr *Ephata* powstał w 1997 roku w Iławie, a od 15 lat działa w Gdańsku. Obecnie ta niezależna grupa teatralna skupia młodzież w wieku od 17 do 26 lat. W języku greckim *ephata* znaczy *otwórz się*, i taki jest teatr: otwarty i poszukujący tego, co dobre i piękne.

Poniedziałek 21 XI, trzeci spektakl wieczoru

„Selfie” TEATR KRZESIWO, Warszawa

„Selfie” jest pierwszym monodramem autorstwa scenarzysty i reżysera Ryszarda Polaszka. Spektakl ukazuje z pozoru zwykły dzień, jednak ciąg zaskakujących zdarzeń skłania scenicznego bohatera, w którego wcielił się Michał Orchowski, do refleksji nad kondycją współczesnego człowieka.

Teatr Krzesiwo istnieje od 1992 roku, bazuje wyłącznie na autorskich scenariuszach opiekuna grupy – Ryszarda Polaszka. „Selfie” jest trzynastym w jego dorobku. Premiera spektaklu odbyła się 10 września 2015 roku.

**Warsztaty muzyczne z Chórem Music Everywhere
sobota 26 XI godz. 10.00 (obowiązują zapisy)
szczegóły na stronie www.kurtynamalykack.pl
lub FACEBOOK @StowarzyszenieKACK**

Wtorek 22 XI, godzina 18.30

„Ciepłe i puchate” TEATR SMILE, Łódź – spektakl rodzinny

Spektakl to zaproszenie do krainy radości, miłości, szacunku i tolerancji, gdzie mieszkańcy wypełniają codzienność empatią i wzajemnym wsparciem. Posiadając „ciepłe i puchate” - największy skarb krainy, tworzą świat bez klótni, zazdrości i nienawiści. Czy „ciepłe i puchate” może się wyczerpać? Skąd się bierze? Czy każdy może je posiadać? *Smile* powstał w 2021 roku w ramach zajęć teatralno-tanecznych. Zespół liczy dziesięciu podopiecznych Stowarzyszenia Rodziców i Opiekunów Osób z Zespołem Downa w Łodzi. „Ciepłe i puchate” to pierwszy, premierowy spektakl tej grupy.

Wtorek 22 XI, drugi spektakl wieczoru

**„Tożsamość Pana Cogito” MŁODZIEŻOWA AKADEMIA
TEATRALNA, Gdańsk**

Najtrudniejszą rzeczą w życiu to pozostać sobą, mimo wszystko. Trzeba odwagi, żeby pokonywać przeciwności!

Ten symboliczny spektakl jest plastyczną opowieścią o trudnych wyborach, próbie odnalezienia siebie w dzisiejszej rzeczywistości, poszukiwaniu najważniejszych wartości i życiowych wskazówek.

Młodzieżowa Akademia Teatralna zrodziła się w 2006 r. wśród uczniów XX Liceum Ogólnokształcącego im. Zbigniewa Herberta w Gdańsku. Młodzi aktorzy zapraszają widza do poszukiwania tego, co w życiu najważniejsze i piękne. Ciekawie spędzając czas, odkrywają swoje talenty.

Wtorek 22 XI, trzeci spektakl wieczoru

**„Za ósmą górą” GRUPA TEATRALNA CZARNE OWIECZKI,
Pniewite**

Dwa królestwa... dwóch królów, księżniczka i książę... a tylko jeden poddany z trudem utrzymujący dwa państwa... Dwa straszne smoki... jeden pożera panny, drugi młodzieńców... Czy możliwy jest w tej bajce happy end?

Grupa teatralna działa od wielu lat w Placówce Opiekuńczo – Wychowawczej dla Dziewcząt w Pniewitem. Skład zespołu nieustannie ulega zmianie, więc niemal każdego roku trzeba zaczynać pracę od zera. Skąd więc efekty? To wielki potencjał wychowanek ośrodka i ich ciężka praca, która pozwala odnaleźć ukryte talenty. Zajęcia teatralne są też próbą odnalezienia swego miejsca w społeczeństwie.

Środa 23 XI, godzina 18.30

„Wiele hałasu o...” SCENA DZIEWIĄTA, Gdynia

Spektakl powstał w ramach udziału grupy w projekcie *Teatralny Pasjans*, w oparciu o komedię Williama Szekspira „Wiele hałasu o nic” i jest autorską interpretacją tego dzieła.

Scena Dziewiąta to grupa trzynastu ludzi, których łączy pasja, zapał i miłość do teatru. Każdy z nich jest wyjątkowy, a razem tworzą jedyny w swoim rodzaju zespół! Wytrwali, kreatywni, twórcy. Taką szczęśliwą trzynastkę tworzyć mogą tylko uczniowie klas o profilu teatralno-filmowym IX Liceum Ogólnokształcącego im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Gdyni.

Środa 23 XI, drugi spektakl wieczoru

**„Proces, czyli raport z obłąkanego miasta” KLUB INICJATYW
TWÓRCZYCH, Gdańsk**

Monodram oparty na wierszach Zbigniewa Herberta: „Przesłanie Pana Cogito”, „Raport z obłąkanego miasta”, „Proces”, „Mur”.

Przedstawienie, którego akcja osadzona jest w czasach totalitaryzmu, opowiada o walce o godność człowieka i prawo do bycia sobą...

Klub Inicjatyw Twórczych jest grupą młodych ludzi zaangażowanych w artystyczny projekt profilaktyczny. Współpracując z Gdańskim Centrum Profilaktyki Uzależnień i PaT-em tworzą prezentacje teatralne, organizują Pomorski Festiwal Humoru i Teatru *HIT* w Gdańsku, tworzą dla młodych ludzi przestrzeń do rozwijania swoich pasji artystycznych.

Środa 23 XI, trzeci spektakl wieczoru

„Sekretarka Miłosierdzia” TEATR 40 SERC, Rumia

To historia świętej siostry Faustyny Kowalskiej opowiedziana na scenie słowami z jej „Dzienniczka”. Spektakl przybliży widzom tę niesamowitą postać oraz nieskończone Miłosierdzie Boże.

Teatr 40 serc tworzą osoby z niepełnosprawnością, które na co dzień realizują się społecznie i zawodowo w Warsztacie Terapii Zajęciowej Caritas w Rumii. Wypowiadając się poprzez różne formy teatralne, uczą się wyrażać to, o czym najtrudniej im mówić.

Czwartek 24 XI, godzina 18.30

„Oddech” Alicja Wojnarowska, Dębica

„Oddech” to wyprawa do świata kojących dźwięków i niezwykłych obrazów, gdzie dzięki magii teatru i baśni, z daleka od codziennego zgiełku i chaosu, docieramy w głąb siebie i poznajemy odpowiedzi na trudne, a nurtujące nas pytania. Alicja to uczennica II klasy liceum, która od kilku lat uczęszcza na zajęcia artystyczne do MOK w Dębicy. Obecnie współtworzy Grupę Artystyczną *Safo*, a także pracuje indywidualnie. Na swoim koncie ma trzy monodramy oraz kilka grupowych spektakli, za które otrzymała liczne nagrody i wyróżnienia.

Czwartek 24 XI, drugi spektakl wieczoru

„Bracia” TEATR UBOGICH, Katowice

Spektakl na podstawie „Braci Karamazow” opowiada o grzechu i świętości oraz stawia w swoim centrum najważniejsze, a wciąż bliskie, pytania ludzkości. Wraz z bohaterami stajemy wobec zła, ale przyglądamy się też jego świetlistym stronom świata. „Bracia” to wspólna podróż poprzez dzieje pewnej niezwykłej rodziny. Teatr Ubogich działa od jesieni 2021 roku. Grupa powstała w katowickim Klubie Wysoki Zamek i bezpiecznej przystani dla osób bezdomnych, uzależnionych i wszystkich tych, których życie woła o nadzieję.

Czwartek 24 XI, trzeci spektakl wieczoru

**„Nie - boska komedia” GRUPA TEATRALNA DZIKIE KOTY,
Kłodzko**

Spektakl jest adaptacją dzieła Zygmunta Krasińskiego i pokazuje dramat jednostki i dramat niszczącej życie społecznej rewolucji, która może zdarzyć się zawsze i wszędzie. Gdzie więc szukać nadziei? W kim znaleźć oparcie? „Nie-boska komedia” doskonale wpisuje się w kończący się już Rok Romantyzmu Polskiego i pokazuje, że klasyka literatury może być naprawdę żywa i poruszająca. Dzikie Koty to grupa teatralna istniejąca od pięciu lat w I Liceum Ogólnokształcącym im. B. Chrobrego w Kłodzku. Artyści poprzez swoją twórczość starają się ukazywać platońskie wartości: prawdę, dobro i piękno. Grupa ma na koncie 10 premier i 5 nagród festiwalowych. Zespół wielokrotnie był gościem programów telewizyjnych, a Kurtyna to jedno z ulubionych miejsc ich artystycznych spotkań.

Piątek 25 XI, godzina 18.30

**„Czas to miłość” KOŁO TEATRALNE KLAS TRZECICH,
Żywiec – spektakl rodzinny**

Spektakl „Czas to miłość” w formie teatru cieni zestawia biblijny obraz stworzenia świata ze współczesnym życiem na ziemi. Przedstawienie inspirowane wydarzeniami na Ukrainie łączy nowoczesną formę teatru z treścią wskazującą najwyższe wartości. Zaprasza do refleksji nad otaczającą nas rzeczywistością. Grupa teatralna powstała w Szkole Podstawowej SPSK w Żywcu w 2022 r. Ciągłe są na początku swojej artystycznej drogi, ale jak ciekawie zaczynają.

Piątek 25 XI, drugi spektakl wieczoru

„Blee...” REDUTA ŚLĄSKA, Chorzów – spektakl rodzinny

Muzyczny spektakl familijny dla widzów od 3 do 100 lat. Mówi o wierze, przełamywaniu kompleksów, przyjaźni. Porusza problem ekologii i ochrony naszej planety. Zabawna fabuła eksponuje treści związane z upośledzeniem, zachęca do pozytywnego stosunku dla istot „innych”. Uczy pokory wobec wykluczonych. Reduta Śląska to Teatr Amatorski działający od 1933 r. Międzypokoleniowy zespół, realizując swoją pasję na scenie, stara się zachęcać jak największą grupę młodzieży do współpracy. Przygotowując kolejne premiery, dba o różnorodną, ale zawsze wartościową fabułę i formę, ucząc widza odbioru teatralnej sztuki na wysokim poziomie. Reduta jest wielokrotnym laureatem festiwalu teatralnych w kraju i za granicą. W przyszłym roku obchodzi swój jubileusz 90-lecia.

Piątek 25 XI, trzeci spektakl wieczoru

**„Między stronami” GRUPA TEATRALNA PO/MIĘDZY,
Wrocław**

Przedwojenny Breslau i Lwów oraz współczesny Wrocław. Polacy, Niemcy, Żydzi i Ukraińcy - miłość i przyjaźń wobec nienawiści i totalitaryzmu, a wszystko to wpisane w uniwersalną historię pokazującą, co buduje, a co niszczy, niezależnie od czasu i miejsca. Grupa teatralna Po/między - „pomiędzy stronami wrocławskiej codzienności odnajdujemy miłość do teatru”.

Sobota 26 XI godzina 15.00 Gala Finałowa

**Koncert Chóru Music Everywhere
Ogłoszenie wyników i rozdanie nagród
Zakończenie Przeglądu**

Przychodzi baba do lekarza a lekarz też baba...

Tak brzmi stary dowcip dzisiaj, już niedostępny w katalogu wypowiedzi, z grubsza nazywając, tolerancyjnych. Nie wypada już również pokazywać się w szerszym towarzystwie, będąc niedostosowanym do otaczającej rzeczywistości, do warunków narzuconych przez nie wiedzieć skąd, ale tu i teraz obowiązujących. Jak więc odnaleźć się w świecie konkursów, castingów, rankingów i punktacji? Jak żyć wreszcie nie chcąc artystycznie zaparkować na bocznicę stacji kolejowej „Ranking” w wagoniku odłączonym od składu pociągu „Quo Vadis”?

W życiu każdego młodego człowieka następuje taki czas, gdy zaczyna mocno oddziaływać na jego przyszłe losy tak zwana fascynacja. Często to od rodziców, środowiska, ale czasem od nauczycieli lub nawet przypadkowo napotkanych osób zależy ich przyszły wybór. Zdarza się, jak to w szkole bywa, przy okazji różnych apeli i uroczystości, że w wyniku recytacji jakiegoś początkowo trudnego wiersza, coś odkrywają. Łatwość wypowiedzi, brak tremy, emisja, dykcja lub po prostu to coś. Wtedy, gdy odpowiednio wykiełkuje ten jeszcze nieokiełznany i nieznaną czynnik, dochodzi do realizacji celu. Przyczyną jest akceptacja i poparcie środowiska, a motorem napędowym często pracowitość i wytrwałość. Spina to w całość coś, co rzadko, ale gdy już jest gwarantuje sukces. To talent. Tak właśnie, ten sam, o którym mówi się już na co dzień, gdy da o sobie znać, ale milczy o nim, gdy jeszcze nie jesteśmy go pewni. W teatrze amatorskim widać to jak na dłoni, bo przecież do zawodu aktora jest tu jeszcze daleko. Gdy ktoś z grupy lub nawet w monodramie, w samotności roli scenicznej, w sposób szczególny się wyróżnia, zauważymy to od razu. Oczywiście, że zawodowi aktorzy spotykają w garderobie talent jakby częściej. Jednak ten amatorski bardziej cieszy. Dlaczego? No cóż, to tak trochę jak z tym znalezionym bursztynem na plaży. Lekko matowy, nie do końca taki ładny jak na wystawie sklepowej, ale jednak wyjątkowy. Z prostej przyczyny, nie kupiony. Niby zwykły, a jednak inny niż te z ekspozycji talentów pierwszoligowej witriny.

Kiedyś podczas jednego ze spektakli jury konkursu miało do rozwiązania dosyć trudny dylemat. Spektakl owszem, całkiem udany i nawet dobrze wypadł w ocenie, podobał się publiczności i w zasadzie wszystko było poprawnie. No właśnie, wszystko poprawnie i co dalej. Co w sytuacjach, gdy nagle w grupie młodych artystów ktoś wychodzi ponad skalę. Jest wyraźnie przejęty rolą do tego stopnia, że zaczyna ją rozumieć aż nazbyt poważnie. Po prostu zaczyna grać tak, jakby, no właśnie, miał talent. To jest właśnie ten moment, gdy okazuje się jak bardzo dobrym wyborem było pójście za głosem serca, intuicji lub pasji. Co w takim razie zrobiło jury konkursu? Z racji wyrazistości, aktorka otrzymała specjalne wyróżnienie szybko nazwane nową kategorią jako „najlepsze zwierzę sceniczne”. Brawo dla jury za kreatywność w ocenie, a dla zdobywczyni nagrody podziękowania za odwagę. Czy było warto? Dla niej tak.

Wojtek Mikuć

KURTYNA - ruchoma zasłona opuszczana lub podnoszona i opuszczana, rozsuwana lub podnoszona i rozsuwana jednocześnie ku górnym narożnikom portalu scenicznego; oddziela scenę od widowni, zasłania scenę przed rozpoczęciem przedstawienia, sygnalizuje początek i koniec widowiska, lub poszczególnych jego części, służy także jako izolacja akustyczna. Dzisiejszy teatr obywateli często bez kurtyny. Wciąż jest ona jednak znakiem teatru. Funkcją umownej kurtyny może pełnić wygaszanie i zapalanie światła, a także sygnalizacja dźwiękowa i cisza przed rozpoczęciem przedstawienia lub aktu.

OGŁOSZENIE

Poszukuję osoby do towarzystwa na KURTYNOWE wieczory

KACZKI DZIENNIKARSKIE
odchowane, zaszczepione, od najlepszych dostawców
Pytać w lokalnym tartaku

ODPUSTY

na lat 300, 500 oraz wieczne
szczegóły u księdza Wikarego

Woda sodowa

zapisy przed każdym konkursem
dostępna w dużych ilościach

123, 100, 90 czy 88?

W poszukiwaniu tematu będącego myślą przewodnią każdego wydarzenia pojawia się często dylemat która to rocznica akurat przypada? Często więc okrągła liczba jest impulsem do upamiętnienia ważnej rocznicy. Aby jednak było co upamiętniać, musi najpierw to wydarzenie w ogóle się zmaterializować. Nie byłoby przecież sensu obchodzić okrągłej dwudziestej trzeciej rocznicy powstania bezprzewodowego lodowca. Tak na poważnie, w historii niejako najnowszej mnóstwo jest rocznic do upamiętnienia. Już za chwilę, przecież w styczniu, przypada 90. rocznica erygowania parafii Chrystusa Króla w Gdyni Małym Kacku. Jakby tego było mało, w czerwcu, następna, całkiem ładna 88. rocznica przyłączenia właśnie Małego Kacka do Gdyni. I w zasadzie z perspektywy czasu mogłoby się wydawać, że to wieś Mały KACK w roku 1935 skorzystała na przyłączeniu do miasta Gdyni. Okazuje się jednak po latach, że jednak miasto Gdynia skorzysta na tym bardziej. Kilka lat temu, ulegając pokornej lekturze Pisma Świętego, akurat czytanie z dnia przedstawiało pewien biblijny opis nie owocującego drzewa. Grupa osób tworzących wtedy, a nie wiedzących co ich w przyszłości czeka, pewien nieformalny jeszcze załączek Stowarzyszenia KACK, miała pewien dylemat. Po kilku latach tworzenia grupy teatralnej nastał, można powiedzieć, pewien mały kryzys. Nie wiedzieli, dokąd zmierza ich praca. Niektórzy poszli wtedy dość gwałtownie, ale samodzielnie w swoją stronę. Ci natomiast którzy pozostali, przystąpili do lektury Pisma... A było tam czarno na białym, tak mniej więcej to opisane: „Oto już trzy lata, odkąd przychodzi i szukam owocu na tym figowcu, a nie znajduję. Wytnij go, po co jeszcze ziemię wyjaławia? Lecz on (ogrodnik) mu odpowiedział: *Panie, jeszcze na ten rok go pozostaw, aż okopie go i obłoż nawozem; i może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz go wyciąć*”.

Gdy obłożyliśmy nawozem modlitwy owe drzewo, rozpoczął się czas biblijnego oczekiwania. Kilkanaście miesięcy później zaczęły się dziać dziwne rzeczy. Gościnne progi Parafii w Małym Kacku otworzył przed nami tutejszy gospodarz ksiądz Zenon Pipka. Po dość szybkiej i kilku spektaklowej prezentacji możliwości nasz, wtedy jeszcze dopiero świeżo poznany sympatyk, zaproponował wsparcie miasta i oczywiście rady dzielnicy w jakimś dużym kulturalnym wydarzeniu. Tak na chodniku przed plebanią w składzie kilkuosobowym ustaliliśmy, że zrobimy z czystej chyba ciekawości przegląd teatrów amatorskich. Chodziło o sprawdzenie czy w najbliższej okolicy istnieją jeszcze inne aktywne formy życia amatorskich teatrów. Wtedy okazało się, że właśnie on, Marek Hermann, ówczesny przewodniczący rady dzielnicy Mały Kack będący niejako ojcem założycielem tej myśli, nie odpuścił i słowa usłyszane nie zapomni. Tak powstał pierwszy Przegląd Teatrów Amatorskich Kurtyna.

Na świecie zgodnie z Boskim porządkiem stworzenia istnieją zjawiska powodujące, że rośliny kiełkują, wydając po wzroście owoce. Są też na świecie takie rośliny jak np. kawa, której nieliczne odmiany wydają owoce dwukrotnie. Takie akurat ziarna wchodzi w skład świeżo palonej kawy „Cafe Wieża” będącej cegiełką na budowę Centrum Kultury w Małym Kacku. W tym Bożym planie właśnie Katolickie Centrum Kultury okazało się być kiełkującym kilkukrotnie w ciągu roku. Bo przecież Kurtyna, nazwana dziś imieniem nie żyjącego już Marka Hermann, to nie jest nasza jedyna aktywność artystyczna, ale z pewnością największa. Wkrótce rozpoczynamy budowę Centrum Kultury. Ten plan również dzięki Wam wszystkim trwa już od siedmiu lat. Drzewo owocuje. A wystarczyło wysłuchać słów Pisma Świętego...

Wojtek Mikuć

*Czasem, aż
oczy bolą
patrzeć jak się
przemęcza dla
naszego
stowarzyszenia
Prezes Jarosław
Szydłak
naszego
stowarzyszenia
tęcza...*



*Ciągle pracuje,
wszystkiego
przypilnuje
i jeszcze inni,
niektórzy
wtykają mu
szpilki, to nie
ludzie to
wilki...*

Historia Mazurka Dąbrowskiego w artystycznej interpretacji młodych.

W roku poświęconym Józefowi Wybickiemu taki temat raczej nie jest niespodzianką, choć fakty związane z historią samego utworu czasem mogą nas zaskoczyć. Idąc tropem tej myśli zaproponowaliśmy dzieciom i młodzieży uczestnictwo w konkursie plastycznym, który miał nakłonić do przede wszystkim do odkrywania historii Mazurka Dąbrowskiego oraz rozwijania artystycznych talentów młodych twórców. Mieliliśmy też oddanego współorganizatora tego przedsięwzięcia w postaci Biblioteki Gdynia, która wzięła na siebie ciężar popularyzacji i zbierania prac.

Na konkursowe plakaty nie trzeba było długo czekać. A co ciekawe napłynęły nie tylko z Trójmiasta i okolic, ale z całej Polski. Polecamy je uwadze naszych czytelników, zapraszając do Cafe Wieży – można tam podziwiać ekspozycję nadesłanych dzieł, a przy okazji poznać ciekawe szczegóły z historii tej, napisanej we Włoszech w 1797, pieśni, która z czasem stała się naszym hymnem narodowym.

Patrząc na dokonania młodych artystów, nie można odmówić pomysłowości i talentu autorom nadesłanych prac – przyciągają i cieszą oko, a przy okazji pokazują wcześniejsze brzmienia tego utworu i okoliczności jego powstania.

Komisja konkursowa już wybrała najlepsze prace, choć nie było to łatwe. Ogłoszenie zwycięzców i wręczenie nagród nastąpi podczas gali wręczenia nagród w sobotę 26 listopada o godz. 15.00. Zapraszamy więc zarówno na wystawę prac, jak i na galę. Jest na co popatrzeć.
Anna Halasz

MALUCHY OD PODUCHY

W ramach projektu „Poszukiwanie talentów” zapraszamy noworodki na warsztaty emisji głosu oraz prawidłowej dykcji.

Zajęcia będą prowadzone w językach włoskim oraz hiszpańskim.

Skup scenariuszy

Jak coś napisano, a nie pokazano światu,
to dlaczego tak się stało?

Nie wyrzucaj, podziel się z innymi
fajne – 20 gr/strona, pozostałe 10 gr/strona

Katolickie Centrum Kultury w Gdyni Małym Kacku

uprzejmie informuje, że oprócz działalności związanej z organizacją:

- Przeglądu Teatrów Amatorskich im. Marka Hermann KURTYNA,
 - projektu ManufakturaTeatralna.pl, Koalicja Teatralna, Kack Uczy
 - wydawnictw płytowych „Czwarty Król” oraz „Droga Krzyżowa”
 - koncertu pieśni legionowych „Nieszpory Patriotyczne”
 - widowiska „PUSTA NOC – gdy odchodzisz duszo”,
 - Gdyńskiej Drogi Krzyżowej, Gdyńskiego Orszaku Trzech Króli,
 - Narodowego Czytania Słowa Bożego,
 - projektu popularyzującego literaturę „Kack Czyta”
 - warsztatów Teatralnych „Scena Młodych Małego Kacka”,
 - Balu Zmartwychwstania,
 - Grupy Artystycznej NAZARET i jej spektakli,
 - działań celowych w ramach projektu „Kack Pomaga”
 - organizacji spotkań i eventów,
- dysponuje jeszcze odrobiną możliwości i siły, aby wynająć na preferencyjnych warunkach nasz sprzęt oświetleniowy i nagłośnieniowy oraz scenę i namiot eventowy wraz z obsługą i prowadzeniem imprez.

Kontakt: www.kackmalykack.pl

Pozyskane środki przeznaczamy na budowę KACK oraz Domu Rekolekcyjnego w Gdyni

Wpłaty będące wsparciem budowy prosimy kierować na konto:

46 1140 2004 0000 3302 7817 6861 z dopiskiem „darowizna - CENTRUM”

Wpłaty będące wsparciem naszej działalności prosimy kierować na konto:

26 7065 0002 0652 3379 3804 0001 z dopiskiem „darowizna na cele statutowe”

Bitwa kresek, kropek i ogonków

Gramatyka to niewdzięczna część nauczania. Każdy polonista przynajmniej raz usłyszał pytanie o zasadność jej uczenia się, czy o sens podwójnych znaków dla jednego dźwięku w polszczyźnie. Dlaczego mamy ó i u, ż i rz albo h i ch? Jeśli patrzymy na to zjawisko wyłącznie z perspektywy współczesnego ucznia, wygląda to na nieuzasadnione utrudnienia. Nie dziwi niechęć młodych użytkowników języka, których w dodatku nieustannie sprawdza się dyktandami i wypracowaniami. Ale jak wytłumaczyć dzieciom skomplikowane zmiany fonetyczne i pisarskie, jakie zachodziły w polszczyźnie przez kilkaset lat, skoro nawet naukowcy mają z tym trudność.

Trzeba było wziąć byka za rogi. Postanowiliśmy udowodnić, że nie ma rzeczy niemożliwych i teatr przyszedł nam w sukurs. Dofinansowany ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu Narodowego Centrum Kultury: **Ojczysty dodaj do ulubionych** projekt zatytułowany „**Bitwa kresek, kropek i ogonków**” to nasza teatralna odpowiedź na trudne zagadnienia językowe. Chcesz się dowiedzieć, skąd tyle komplikacji ortograficznych w polszczyźnie i jak kształtował się polski alfabet, obejrzyj etiudę teatralną. Odkryjesz ciekawostkę językową opowiedzianą z przymrużeniem oka przez zespół młodych aktorów. Może wykorzystasz ten materiał, by Twoje dzieci lepiej rozumiały reguły językowe. Wysłuchaj nagranej piosenki, przekonasz się, że zasady ortograficzne można powtarzać nucąc ulubioną melodię. A jeśli jesteś nauczycielem, nie zastanawiaj się, sprawdź, jaką propozycję edukacyjną kryje strona www.kackuczy.pl.

Ci, którzy współtworzyli z nami to krótkie przedstawienie i nagrywali piosenkę, bawili się doskonale. Nie mniej radości dostarczyliśmy nauczycielom i uczniom, którzy wzięli udział w warsztatach bazujących na nagranej etiudzie teatralnej i piosence. Nie ciekawi cię, o co walczą kreski, kropki i ogonki? Zobacz i posłuchaj, poznasz swój język ojczysty – dodaj go do ulubionych.

Anna Halasz

Bitwa kresek, kropek i ogonków to zestaw materiałów edukacyjnych obejmujących nagranie etiudy teatralnej i piosenki tłumaczących historię języka i ortografię oraz scenariusze lekcji. Można z nich skorzystać wchodząc na stronę www.kackuczy.pl Twórcami są: Anna Halasz – polonistka, poetka i pisarka, Artur Guza – muzyk i kompozytor oraz aktorzy amatorzy związani od lat z KURTYNĄ i Stowarzyszeniem KACK.

Tekst o tym, że należy być ostrożnym w wyrażaniu miłości poprzez podlewanie

Bardzo potrzebujemy symboli i pamiątek. Może nawet nie zdajemy sobie z tego sprawy, ale tak jest. Na jednej z półek, które są w zasięgu wzroku piszącego ten tekst są dwa takie symbole i zarazem pamiątki. Włożone w doniczki, teraz już przesadzone, jedna o rok starsza od drugiej. Przypominają o ważnych wydarzeniach. Palma i oliwka. Zupełnie niepozorne pną się ku górze w swoim tempie. Jednak nie zawsze tak było.

I jedna, i druga roślina przeszły podobną historię. Traumą przelania. I nie było to celowe działanie właściciela. Na pewno wpływ na taki tragiczny przebieg wydarzeń miała niekompetencja, ale bardziej był to wyraz troski i dbałości o te cenne symbole i pamiątki. Najpierw jedną, a potem drugą. Chodziło o to, by za wszelką cenę ich nie stracić. A powszechnie wiadomo, że kwiaty traci się na drodze zasuszenia. Jak pokazuje to doświadczenie, także przelania. Akcja ratunkowa w obu wypadkach wyglądała podobnie. Należało wymienić ziemię (niemal już bagiennej), dać odetchnąć korzeniom i doczytać, a potem wdrożyć zasady podlewania tego typu roślin. Po tym dalej wdzięcznie sobie rosną.

Może się zdarzyć tak, że jeśli na kimś nam zależy otoczmy tę osobę bądź rzecz szczególną troską. To zupełnie normalne i całkowicie pożądane. Gorzej, jeśli ta chęć opieki, wsparcia i troski stanie się przesadna. Wtedy zaczynają się kłopoty. I to takie, których konsekwencje mogą być bolesne. W życiu potrzebujemy równowagi. Cnota to właśnie wartość *po środku*. I nie chodzi o to, by nie podlewać roślin, ale też nie chodzi o to, by je przelewać. Nie chodzi o to, by nie kochać, ale też nie chodzi o to, by miłością zadusić. A to może się zdarzyć. Można odciąć kogoś od samodzielności i spowodować, że nie tylko nigdy nie zrobi sobie w życiu krzywdy, ale że jego życie stanie się jedną wielką krzywdą, naznaczoną życiową nieporadnością i lękiem.

Na tym polega jedna z wartości Kurtyny, że pozwala *wyjść*. Na scenie można zaprezentować się w przyjaznych warunkach, niezależnie od historii, twórczości, podejścia, pasji czy marzeń. Jest bezpiecznie, to fakt, jednak z drugiej strony podlega się ocenie, radzi sobie z treścią, błyskiem świateł, zachowaniem publiczności. Doświadcza się tego, co pozwala się rozwijać. Nie uciekać przed wyzwaniem, ani nie być brawurowym. Podejmować je, by się rozwijać.

Kwestia naszego okazywania miłości to w ogóle ciekawe zagadnienie. Ostatnio, chyba nieco przeżywające kryzys. Jakbyśmy zapomnieli, że czułość, życzliwość, miłość, nie są jakoś zarezerwowane, że nie trzeba się ich wstydić. Pewnie cały czas doświadczamy balansowania między niedomiarem, a nadmiarem, jednak niekiedy bardzo jaskrawie widać, że potrzeba miłości, która wyraża się w poświęceniu czasu, przytulaniu, wysłuchaniu, zauważeniu, pocieszeniu. Miłości, która pozwala się zdystansować do problemów i całego, niekiedy okrutnego świata. Która przenosi do innej rzeczywistości. Nie takiej, która nie istnieje, ale takiej, do której trzeba zostać zabranym.

Czy ma to coś wspólnego z teatrem? Oczywiście. Wiąże się to z dostrzeżeniem i pochwaleniem. A to bardzo ważny element zakulisowych prób i pospektaklowych rozmów. Oklaski uskrzydłają, ale mogą popchnąć do próżności. Pochwała, uczciwa, wypowiedziana prosto w oczy i ze szczerego serca buduje zdrowe poczucie wartości. Wtedy aktor może stać się jeszcze bardziej spełnionym człowiekiem, to znaczy takim, które zna siebie, swoje mocne i słabe strony. Nie potrzebuje szukać potwierdzeń swojej wartości, ale przyjmuje prawdę o sobie z perspektywą na rozwój.

Życie to nie jest teatr, ale teatr jest wpisany w życie. A przez życie trzeba iść mimo wszystko z odwagą. Stąd taka wartość teatru, bo uczy odwagi. A stawiać kogoś w sytuacji, w której się uczy, to wyraz miłości. Nawet jeśli ta nauka wymaga przechodzenia siebie. Dlatego po prostu warto. Warto tworzyć takie przestrzenie, warto się starać, poszukiwać, rozwijać odkrywać. Tylko po to, by inni także mogli zrozumieć, że warto się starać, poszukiwać, odkrywać. Wtedy przemieniają się serca, zmienia się myślenie, rozwijają się dobre pragnienia. Dobrze by było, gdyby właśnie temu służyła Kurtyna. Nie chodzi o prestiż nagrody, chodzi o ludzkie serce. A to ogromna wartość. Anzelm Blumensztajn

Źródła kurtynowych sukcesów

Kiedy podejmowaliśmy pierwszy raz wyzwanie zorganizowania przeglądu Kurtyna, przyjęliśmy zasadę, że stawiamy na różnorodność, mimo że to utrudnia pracę jurorów, którzy muszą porównywać ze sobą dzieła o odległej tematyce i zróżnicowanych sposobach realizacji scenicznej. Rzeczywiście nie było łatwo wybierać między spektaklem dziecięcym a sztuką wystawianą przez dorosłych, między klasyczną bajką z Weselem Wyspiańskiego czy porównać efekt pracy kilkudziesięciu licealistów i studentów zafascynowanych teatrem ze spektaklem przygotowanym przez kiluosobową grupę niepełnosprawnych uczestników Warsztatów Terapii Zajęciowej. Niełatwe, ale możliwe.

Burzliwa dyskusja na temat zasadności takiego rozwiązania przetoczyła się już podczas pierwszej edycji przeglądu w 2016 roku. Nie brakowało zwolenników i przeciwników, ale ostateczną decyzję, aby zachować tę, czasem trudną, różnorodność, Kapituła podjęła niezależnie od ilości głosów za i przeciw wśród organizatorów.

Jeden z uczestników pierwszego konkursu powiedział nam wówczas, że KURTYNA to jedyne miejsce, gdzie artyści niepełnosprawni są traktowani naprawdę dokładnie tak, jak pozostali, gdzie nie ma kategoryzowania. U nas mają szansę stanąć w szranki tak samo jak wszyscy pozostali. Kolejne edycje pokazały, że trudność, przed jaką stoją jurorzy, można pokonać, a bogactwo propozycji stanowi o szczególnej wartości tego wydarzenia.

Siedmioletnie doświadczenie przeglądu dowodzi, że zespoły, które z pozorów są na słabszej pozycji, potrafią pokonać silnych przeciwników. Zarówno grupy dziecięce, jak i zespoły osób niepełnosprawnych niejednokrotnie stawały na podium, dystansując grupy dojrzałych i zdawałyby się bardziej predysponowanych do zwycięstwa aktorów, a przecież jury nie obniża wymagań wobec tych, którym z racji wieku albo niepełnosprawności występ na scenie stawia o wiele większe wyzwania i nie każde zadanie jest dla nich możliwe do wykonania.

Jak to się dzieje? Odpowiedź kryje się chyba w tym, że o sukcesie amatorów decyduje pasja i prawdziwość, dopiero w dalszym planie warsztat sceniczny. Naturalny sposób odczuwania świata i wyrażania uczuć u dzieci lub szczególna wrażliwość i szczerść u niepełnosprawnych pozwalają im sprostać scenicznym wymaganiom. Tam, gdzie mogłoby zabraknąć warsztatu, znajdujemy szczerę serce – podobnie zresztą jak wśród pozostałych zespołów. Efektem ich prawdziwego zaangażowania jest przekonujący spektakl. Dzięki temu, jak co roku, mamy szansę przeżyć tydzień uniesień i zachwytów.

Wielu naszych widzów zapewne potwierdzi, że konkursowe spektakle bawią, wzruszają i stawiają przed poważnymi pytaniami. Nie raz przecież wracaliśmy do domu poruszeni. Kurtynowe zmagania pokazują też, że sukces sceniczny nie musi polegać wyłącznie na zaskakiwaniu formą, stosowaniu nietypowych środków wyrazu, a już na pewno nie musi mieć obrazoburczego charakteru. By widownia przeżyła coś niezwykłego, a zespół zdobył uznanie, trzeba przede wszystkim wrażliwości i szczerzej wiary w wartości, o których mówi się na scenie. To właściwa droga do sukcesu scenicznego. Niech ta myśl i przesłanie tegorocznych spektakli przypomną nam, że właśnie wrażliwość i przywiązanie do wartości to także dobra recepta na życie.

Anna Halasz



CAFE WIEŻA

zaprasza na spotkania z sąsiadem
przewrażliwionym na punkcie kultury
czynne codziennie od wejścia do wyjścia
szatnia nieczynna

Zagadka

Jakie zespoły muzyczne występowały do tej
pory na deskach Kurtyny w trakcie
Gali Finałowej
i w jakiej kolejności?

Notatka prasowa

Cytując periodyk AS BYTOM informujemy, że zdobyliśmy nagrodę „Złota Klepsydra” na 149 Targach
Funeralnych w kategorii „Monumentalnie a skromnie” za najlepszą aranżację scenografii
pogrzebowej. Gratulujemy.

Telefony AWARYJNE

329 - reżyserka (w sprawach pilnych)
425 - szoferka (czynna całą dobę)
587 - fuzerka (reklamacji nie przyjmujemy)
563 - akuszerka (jeśli potrzebna)

KSIĄZKA ŻYCZEŃ I ZAŻALEŃ

TOM SIÓDMY (prawdopodobnie)

NAKLAD WYCZERPANY

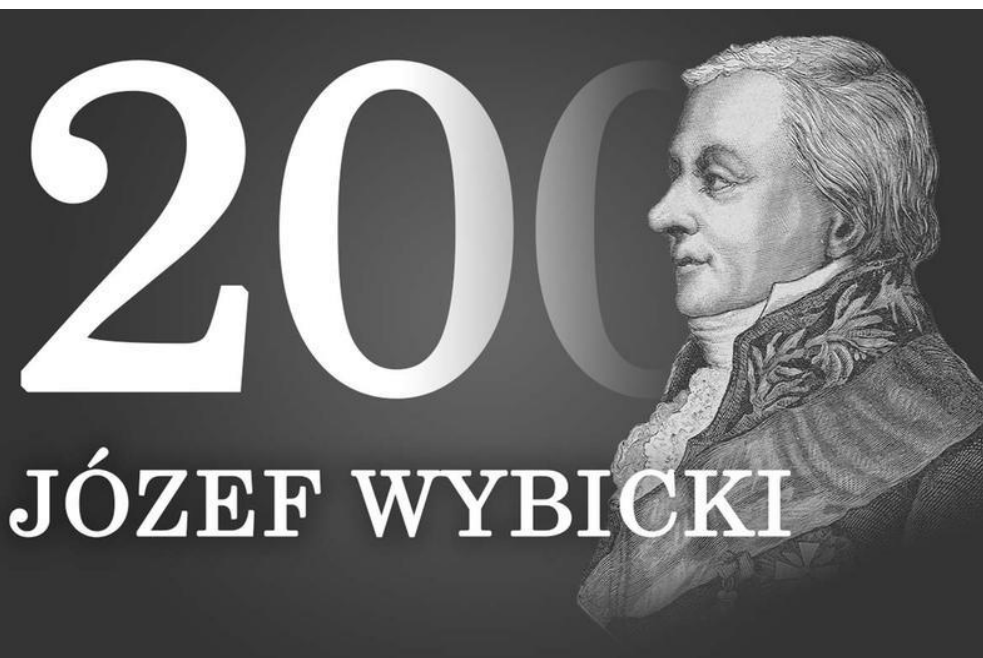
Redakcja Kuriera Teatralnego przeprasza za usterki

Skład redakcji zastrzeżony ze względu na widzimisię zarządu. Wszelki reklamacje i uwagi kierować do „Książki życzeń i zażaleń”

Redaktor naczelny (człowiek z radiem), korzystał w czasie pracy, z ogólnego zasobu wiedzy nabytej, a niektóre fragmenty podrzucali mu literaci innych wydawnictw, nie tylko świeckich. Korekta wykonana umyślnie, ze skutkiem widocznym. Skład w warunkach amatorskich lub wręcz podłych. Efekty pracy redakcji widoczne w powiększeniu. Papier wykorzystany do druku można użyć ponownie.

Druk spontaniczny. Nakład wyczerpany. Adres redakcji: www.kurtynamalykack.pl

Redakcja Kuriera nie odpowiada za treści zamieszczone w numerze. Prawdopodobnie większość z nich jest fikcyjna, a ich skojarzenie z rzeczywistością może mieć charakter jedynie przypadkowy. Podsumowując, życzymy dobrej zabawy i zgodności planu spektakli z czasem rzeczywistym zimowym.



Fot. Aleksander Zieliński/Kancelaria Sejmu